

enkelte andre Detailpunkter af mere underordnet Betydning i Lovforslaget, som det nok kunde være heldigt at faa drøftede ogsaa sammen med den højtærede Minister. I § 2 staar der saaledes, at Statslaanene stiftes i Serier, som skulle være *indtil* 10 Mill. Kr. store. Det vilde dog være meget lidet hensigtsmæssigt at have danske Statsobligationer til et Beløb af f. Eks. de 3 Mill. Kr., som den højtærede Finansminister foreslaar i Aar, udgørende en Serie, og en anden Gang faa en anden Serie danske Statsobligationer, maaske til en anden Rente, et andet Beløb. Det vilde i mange Henseender være uheldigt, og det vilde vist være heldigt, om der i Stedet for „indtil 10 Mill.” stod „mindst 10 Mill.” Men det er ogsaa af de Spørgsmaal, som jeg ikke tvivler om, at den højtærede Minister har sine gode Grunde for, vi ønske kun at faa det forklaret noget nærmere. Muligvis kunde der ogsaa være en eller anden kritisk Bemærkning at fremsætte fra vor Side, som den højtærede Minister kunde finde Anledning til at berigtige. Disse Forhold bør vi altsaa overveje i et Udvalg, som forhaabentlig meget hurtigt vil kunne tilendebringe sit Arbejde, for saa vidt man kan blive enig med Ministeren derom. Vi tiltræde altsaa, at den indenlandske Gældsstiftelse er en god Tanke, men vi ønske at overveje den Form derfor, som den højtærede Minister foreslaar, inden vi give Lovforslaget i den foreslaaede Affattelse vor Tilslutning.

J. Pedersen: Jeg er enig med det ærede Medlem, der nu talte, i at anerkende den højtærede Finansministers Opfattelse, der gaar i den Retning, at naar vi faa gennemført det faste Statslaan, som vi skulle have ved Siden af de nye Skatte-love for at komme paa ret Køl i finansiel Henseende, skulde man i det mindste for en længere Aarrække undgaa at gaa til Udlandet om yderligere Laan. Jeg er ogsaa enig med den højtærede Finansminister i, at det, at man ikke for det første skulde laane i Udlandet, naturligvis ikke kan udelukke, at Staten vil være nødt til at optage Laan, og at saadanne da saa vidt muligt skulde gennemføres herhjemme. Jeg kan ikke se, at der er nogen Betænkelighed ved at optage indenlandske Laan, naar det gøres med den Forsigtighed, som den højtærede Minister har gjort sig til Talsmand for, saaledes at de indtægt-givende Aktiver, der skulle erhverves, under alle Omstændigheder ville være i Stand til af det Udbytte, de give, at dække Renten

af det optagne Laan, saa at det kun bliver en mindre Del af det, som disse Aktiver koste at erhverve, som tilvejebringes ved Laan. Formaålet er, saa vidt jeg forstaar, at regulere den indenlandske Laanevirk-somhed saaledes, at den ikke skal falde for stærkt til enkelte Tider, paa enkelte Aar, men fordeles nogenlunde jævnt gennem Tiderne. Det vilde have sin store Betydning for det indenlandske Laanemarked. Thi kom der et meget stort Udbud af saadanne indenlandske Statsobligationer, vilde det jo bidrage til at trykke Kursen paa vore Kreditforeningsobligationer, hvad der vilde være til Skade ikke blot for dem, der i Øjeblikket vare nødte til at sælge saadanne Obligationer, men særlig til Skade for de maaske mange flere, der ville være nødte til at optage Kreditforeningslaan; dem er der mange af, og der synes at blive flere og flere for hvert Aar.

Hvor vidt det vil blive let for den højtærede Minister at anbringe disse Obligationer, kan jeg ikke have nogen Mening om. Den højtærede Minister mener, at det skal kunne ske hovedsagelig til Forsik-ringsselskaber og Sparekasser, idet disse skulde anlægge en Del af deres Midler i disse Obligationer. For Sparekassernes Vedkommende kunde jeg tænke mig, at der vilde være den Vanskelighed derved, at disse Statsobligationer ikke ville give den samme effektive Rente, som Kreditfor-eningsobligationerne sandsynligvis ville; for Tiden ville de i alt Fald ikke gøre det, og Sparekasserne ville nok være noget tilbøje-lige til at søge de Papirer — naar det i øvrigt er gode Papirer, hvad Kreditfor-eningsobligationer ere — som give størst Udbytte. Men jeg vil nok tro, at det vilde være hensigtsmæssigt, om Spare-kasserne anlagde en Del af de Penge, de have liggende, i Statsobligationer fremfor i Kreditforeningsobligationer, thi kommer der vanskelige Tider, ere Kreditforenings-obligationer ikke realisable i store Mængder, uden at Kursen vil gaa ned, og jeg vil antage, at Statsobligationerne under saa-danne Forhold noget bedre ville kunne holde Kursen. — Der blev i det andet Ting hen-stillet, om man ikke skulde udstede Obliga-tioner lydende paa endnu mindre Beløb end 200 Kr., idet der var dem, der mente, at det var muligt, at en Del af de mindre Sparere vilde anbringe deres Penge i saa-danne Obligationer i Stedet for at sætte dem i Sparekasse. Det tror jeg absolut ikke vil ske. Saadant noget gør man i Frankrig, hvor man ikke har noget svarende til Sparekasser, men her hos os ville de smaa